

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)

31 päivänä tammikuuta 2006 *

Asiassa T-48/03,

Schneider Electric SA, kotipaikka Rueil-Malmaison (Ranska), edustajinaan aluksi asianajajat A. Winckler, M. Pittie ja É. de La Serre, sittemmin Pittie ja Winckler,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinnään aluksi P. Oliver ja F. Lelièvre, sittemmin Oliver ja O. Beynet, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan yhtäältä komission 4.12.2002 tekemä päätös Schneiderin ja Legrandin välisen

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

keskittymän tarkemman tutkintamenettelyn aloittamisesta (asia COMP/M.2283 – Schneider/Legrand II) ja toisaalta komission 13.12.2002 tekemä päätös tämän keskittymän valvontamenettelyn lopettamisesta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: tuomarit H. Legal, P. Mengozzi ja I. Wiszniewska-Białecka,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asian tausta

- ¹ Schneider Electric SA (jäljempänä Schneider tai kantaja) ja Legrand SA, jotka ovat Ranskaan sijoittautuneita sähkönsiirtotuotteiden markkinoilla toimivia yrityksiä, ilmoittivat 16.2.2001 komissiolle yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 (EYVL L 395, s. 1 ja oikaisu EYVL 1990, L 257, s. 13, sellaisena kuin asetus on muutettuna 30.6.1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1310/97 (EYVL L 180, s. 1); jäljempänä asetus N:o 4064/89) mukaisesti Schneiderin suunnitelmasta esittää julkinen vaihtotarjous kaikista Legrandin osakkeista (jäljempänä keskittymä).

- 2 Näiden yritysten hallituksen puheenjohtajien välisen 12.1.2001 päivätyn kirjeen 1.7 kohdassa todetaan seuraavaa:

” _ _

[Schneider] ja Legrand tekevät parhaansa, jotta Euroopan komission lupa saadaan mahdollisimman pian, ja noudattavat [Schneiderin] ja Legrandin yhdistämistä koskevan komission [toteuttaman] tutkintamenettelyn yhteydessä seuraavia periaatteita:

_ _

- iv) Legrandin hallituksen puheenjohtaja valmistelee henkilökohtaisesti Euroopan komissiolle ehdotettavia ratkaisuja, erityisesti jos komission keskittymälle antama lupa edellyttää omaisuuden myyntiä,
- v) mikään yhtiöistä ei voi ehdottaa Legrandia koskevia sitoumuksia, minkälaisia hyvänsä, ja erityisesti omaisuuden myyntiä koskevia sitoumuksia, jotka koskevat Legrandin tai minkä hyvänsä sen tytäryhtiön hallussa olevaa omaisuutta (omistusosuudet mukaan lukien), tai hyväksyä niitä ilman Schneiderin ja Legrandin hallitusten puheenjohtajien ennakkolupaa, sillä pyrkimyksenä on saavuttaa molempien konsernien kannalta tasapainoinen omaisuuden myyntiratkaisu.

_ _”

- 3 Komissio aloitti 30.3.2001 keskittymän tarkemman tutkintamenettelyn asetuksen N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

- 4 Koska asetuksen N:o 4064/89 7 artiklan 3 kohdassa sallitaan ilmoitettujen julkisten vaihtotarjousten toteuttaminen sillä edellytyksellä, että saatuihin osakkeisiin liittyviä äänioikeuksia ei käytetä, Schneider esitti julkisen osakkeiden vaihtotarjouksensa 21.6.2001 ja päätti sen 25.7.2001.

- 5 Commission des opérations de bourse (pörssikauppalaakunta) antoi 6.8.2001 lausunnon Schneiderin esittämän Legrandin arvopapereita koskevan julkisen vaihtotarjouksen lopullisesta tuloksesta. Schneider oli saanut haltuunsa 98,7 prosenttia Legrandin osakkeista voimatta kuitenkaan käyttää niihin liittyviä äänioikeuksia.

- 6 Komissio hylkäsi kahteen otteeseen korjaavat toimenpiteet, joita Schneider oli ehdottanut, jotta keskittymästä tulisi yhteismarkkinoille soveltuva, minkä jälkeen se asetuksen N:o 4064/89 8 artiklan 3 kohdan nojalla 10.10.2001 tekemällään päätöksellä julisti keskittymän yhteismarkkinoille soveltumattomaksi (jäljempänä soveltumattomuuspäätös).

- 7 Schneiderin 22.11.2001 esittämän pyynnön perusteella komissio teki 4.12.2001 päätöksen, jolla Schneider sai asetuksen N:o 4064/89 7 artiklan 4 kohdan perusteella luvan käyttää omistamiinsa Legrandin osakkeisiin liittyviä äänioikeuksia Schneiderin nimeämän uskotun miehen välityksellä komission hyväksymässä, uskotun miehen kanssa tehdyssä sopimuksessa määrätin ehdoin.

- 8 Schneider ja uskottu mies Salustro Reydel Management allekirjoittivat 10.12.2001 sopimuksen uskottuna miehenä toimimisesta.

- 9 Schneider nosti 13.12.2001 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kumoamiskanteen soveltumattomuuspäätöksestä (asia T-310/01).
- 10 Koska soveltumattomuuspäätös tehtiin näiden kahden yrityksen yhdistämisen toteuttamisen jälkeen, komissio teki 30.1.2002 asetuksen N:o 4064/89 8 artiklan 4 kohdan perusteella päätöksen, jolla Schneider määrättiin myymään Legrandin osakkeensa yhdeksän kuukauden määräajassa, joka päättyy 5.11.2002, ilman että Schneider voi myydä erikseen tiettyjä Legrandin toimintoja (jäljempänä myyntiä koskeva päätös).
- 11 Schneider nosti 18.3.2002 kumoamiskanteen myyntiä koskevasta päätöksestä (asia T-77/02) ja pyysi tämän päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä (asia T-77/02 R).
- 12 Komissio suostui 23.4.2002 pidetyn välitoimimennettelyn istunnon jälkeen Schneiderin pyynnöstä pidentämään näiden kahden yrityksen toisistaan erottamisen määräaika 5.2.2003 saakka.
- 13 Tämän vuoksi Schneider luopui myyntiä koskevan päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevasta pyynnöstään.
- 14 Schneider valmisteli myyntiä, joka piti toteuttaa, jos sen kanteita ei hyväksytä, ja katsoi, että epätietoisuuden Legrandin kohtalosta oli mahdoton antaa jatkua 10.12.2002 jälkeiseen aikaan.

- 15 Schneider teki 26.7.2002 yritysryhmän kanssa, joka koostui yhtiöistä Wendel Investissements ja Kohlberg Kravis Roberts & Co. (jäljempänä Wendel/KKR-ryhmä), sopimuksen Legrandin luovutuksesta (jäljempänä myyntisopimus). Tämä sopimus, joka oli määrä panna täytäntöön viimeistään 10.12.2002, sisälsi lausekkeen, jonka perusteella Schneider saattoi maksamalla jopa 180 miljoonan euron irtisanomis-korvauksen irtisanoa myyntisopimuksen 5.12.2002 saakka, jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaisi soveltumattomuuspäätöksen.
- 16 Schneider ilmoitti 12.9.2002 komissiolle myyntisuunnitelmastaan.
- 17 Komissio julisti 14.10.2002 ehdotetun myynnin yhteismarkkinoille soveltuvaksi.
- 18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi soveltumattomuuspäätöksen asiassa T-310/01, Schneider Electric vastaan komissio, 22.10.2002 antamallaan tuomiolla (Kok. 2002, s. II-4071; jäljempänä asia Schneider I).
- 19 Asiassa Schneider I antamansa tuomion 464 ja 465 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi seuraavaa:

”464 Komission on – – EY 233 artiklan perusteella toteutettava tämän kumoamistuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet.

465 Kyseisten täytäntöönpanotoimenpiteiden on otettava huomioon perustelut, jotka muodostavat tuomiolauselman välttämättömän tuen (ks. yhdistetyt asiat 97/86,

99/86, 193/86 ja 215/86, Asteris ym. v. komissio, tuomio 26.4.1988, Kok. 1988, s. 2181, 27 kohta). Tämän tuomion kannalta merkitykselliset perustelut edellyttävät erityisesti siinä tilanteessa, jossa ilmoitetun keskittymän soveltuvuutta koskeva tutkinta aloitetaan uudelleen, että Schneiderille annetaan mahdollisuus esittää niiden keskittymän vaikutusalaan kuuluvien kansallisten alakohtaisten markkinoiden osalta, joiden osalta [soveltumattomuuspäätökseen] sisältyvää taloudellista analyysiä ei tässä tuomiossa ole hylätty, eli Ranskan alakohtaisten markkinoiden osalta hyödyllisesti puolustuksensa ja ehdottaa tarvittaessa sellaisia korjaustoimenpiteitä, jotka ovat komission esittämien ja etukäteen tarkentamien väitteiden mukaisia.”

- 20 Asiassa T-77/02, Schneider Electric vastaan komissio, 22.10.2002 antamallaan tuomiolla (Kok. 2002, s. II-4201; jäljempänä asia Schneider II) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi vastaavasti myyntiä koskevan päätöksen, koska tämä oli kumotun soveltumattomuuspäätöksen täytäntöönpanotoimi.
- 21 Komissio julkaisi Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä lausunnon keskittymän valvontamenettelyn aloittamisesta uudelleen (EYVL 2002, C 279, s. 22). Tässä lausunnossa todettiin, että asetuksen N:o 4064/89 10 artiklan 5 kohdan nojalla tutkinnan määräaikoja sovellettiin 23.10.2002 lähtien eli sen päivän jälkeisestä päivästä lähtien, jona asiassa T-310/01 annettiin tuomio soveltumattomuuspäätöksen kumoamisesta. Komissio totesi myös, että alustavan tutkimuksen jälkeen ja ilman, että tämä toteamus vaikuttaa lopulliseen päätökseen, jonka se tältä osin tekee, keskittymä saattoi kuulua asetuksen N:o 4064/89 soveltamisalaan, ja pyysi kolmansia osapuolia, joita asia koskee, toimittamaan sille mahdolliset keskittymää koskevat huomautuksensa.
- 22 Komissio ilmoitti Schneiderille 13.11.2002 päivätyllä kirjeellä, että keskittymä saattoi rajoittaa kilpailua alakohtaisilla markkinoilla Ranskassa Schneiderin ja Legrandin merkittävien markkinaosuuksien päällekkäisyyksien, niiden vastakkainasettelun poistumisen, kyseessä olevien yritysten hallussa olevien tavaramerkkien merkityksellisyys, sen markkinavoiman, joka Schneiderin ja Legrandin muodostamalla yksiköllä on tukkukauppiaisiin nähden, ja sen vuoksi, ettei yksikään kilpailija voi korvata Legrandin ennen keskittymää aiheuttamaa kilpailupainetta.

- 23 Schneider esitti 14.11.2002 komissiolle ehdotuksen korjaavista toimenpiteistä, joilla oli tarkoitus poistaa Schneiderin ja Legrandin toimintojen päällekkäisyys kyseessä olevilla alakohtaisilla markkinoilla Ranskassa.
- 24 Komissio toteutti Schneiderin kilpailijoiden ja asiakkaiden keskuudessa markkina-tutkimuksen, jolla se testasi ehdotettujen korjaavien toimenpiteiden merkitystä. Tämän tutkimuksen yhteydessä lähetettyihin kyselylomakkeisiin vastaamisen määrääjäksi oli asetettu 22.11.2002.
- 25 Schneider huomautti komissiolle 25.11.2002 päivätyllä kirjeellä, että kun otetaan huomioon se, ettei keskittymän vaikutuksia ole tutkittu markkinakohtaisesti, komission 13.11.2002 päivätyssä kirjeessä esittämät väitteet olivat luonteeltaan ja laajuudeltaan yhä epätasällisiä eikä niillä yksilöity millään tavalla kilpailunvastaista vaikutusta kyseessä olevilla markkinoilla. Lisäksi komission esittämät yleiset toteamukset eivät sen mukaan olleet totuudenmukaisia. Schneider katsoi näin ollen, että komission väitteet on hylättävä.
- 26 Schneider täydensi korjaavia toimenpiteitään uusilla ehdotuksilla 27. ja 29.11.2002.
- 27 Cour d'appel de Versailles, joka käsitteli väliitoimimenettelyssä valitusta tribunal de commerce de Nanterren väliitoimista päättävän tuomarin päätöksestä, totesi 29.11.2002 antamassaan tuomiossa, että Schneiderin esittämälle myyntiehdotukselle ei ollut saatu Legrandin hallituksen puheenjohtajan ennakkolupaa, mikä oli edellä 2 kohdassa mainitun 12.1.2001 päivätyin kirjeen 1.7 kohdan vastaista. Cour d'appel de Versailles määräsi Schneiderin näin ollen peruuttamaan myyntiehdotuksen, jota Legrandin hallituksen puheenjohtaja ei ollut hyväksynyt.

- 28 Komissio ilmoitti Schneiderille 29.11.2002 päivätyllä kirjeellä, että ehdotetut korjaavat toimenpiteet eivät olleet riittäviä kaikkien keskittymän kilpailulle aiheuttamien ongelmien ratkaisemiseksi, koska luovutettujen toimintojen kannattavuudesta ja itsenäisyydestä oli yhä epäilyjä ja koska korjaavilla toimenpiteillä ei voida luoda kilpailuvoimaa, jolla voitaisiin haastaa Schneiderin ja Legrandin muodostaman yksikön asema.
- 29 Schneider arvosteli 2.12.2002 päivätyssä kirjeessään sitä, että komissio epäili ehdotettujen korjaavien toimenpiteiden toimivuutta ja kykyä taata kilpailun säilyminen kyseessä olevilla Ranskan markkinoilla. Schneiderin mukaan menettelyn edettyä loppuvaiheeseensa komission kannan perusteella ei enää ollut realistista jatkaa keskustelua. Tämän vuoksi sen epävarmuuden lopettamiseksi, jossa Schneider ja Legrand katsoivat olleensa jo yli vuoden ajan, Schneider ilmoitti komissiolle päättäneensä myydä Legrandin Wendel/KKR-ryhmälle.
- 30 Schneider vahvisti 3.12.2002 päivätyllä faksilla komissiolle päättäneensä myydä Legrandin Wendel/KKR-ryhmälle. Schneider totesi tässä yhteydessä, että 26.7.2002 tehdyn myyntisopimuksen mukaisesti tämän myynnin toteuttaminen ei edellyttänyt enää sen toimenpiteitä ja se oli määrä toteuttaa 10.12.2002.
- 31 Komissio vahvisti 4.12.2002 päivätyllä kirjeellä Schneiderille, että sen esittämien korjaavia toimenpiteitä koskevien ehdotusten perusteella ei ollut mahdollista menettelyn tässä vaiheessa poistaa vakavia epäilyksiä, jotka koskevat keskittymän soveltuvuutta yhteismarkkinoille ja jotka johtuvat sen vaikutuksista useilla alakohtaisilla markkinoilla Ranskassa. Komissio totesi näin ollen aloittavansa keskittymän tarkemman tutkintamenettelyn asetuksen N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla.

- 32 Schneider luovutti 10.12.2002 osuutensa Legrandissa Wendel/KKR-ryhmälle.
- 33 Koska komissio katsoi, että Schneiderilla ei ollut enää määräysvaltaa Legrandissa, ja koska keskittymän valvontamenettelyllä ei näin ollen ollut enää kohdetta, se ilmoitti Schneiderille tämän menettelyn lopettamisesta 13.12.2002 päivätyllä kirjeellä.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 34 Schneider on nostanut nyt esillä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 10.2.2003 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 35 Komissio esitti 16.4.2003 kanteen tutkittavaksi ottamista koskevan väitteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan perusteella.
- 36 Kantaja esitti huomautuksensa tästä oikeudenkäyntiväitteestä 18.6.2003.
- 37 Kantaja nosti 10.10.2003 toimittamallaan ja asianumerolla T-351/03 rekisteröidyllä kannekirjelmällä vahingonkorvauskanteen vahingosta, jonka se katsoo sille aiheutuneen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa Schneider I antamassaan tuomiossa nimenomaisesti toteamista lainvastaisuuksista ja jonka vaikutuksia lisäsivät lainvastaisuudet komission asioissa Schneider I ja Schneider II annettujen tuomioiden vuoksi uudelleen aloittamassa hallinnollisessa menettelyssä.

38 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- tutkii kanteen
- kumoo komission 4.12.2002 päivättyyn kirjeeseen sisältyvän päätöksen, jolla aloitetaan asetuksen N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu keskittymän tarkempi tutkintamenettely, sekä komission 13.12.2002 päivättyyn kirjeeseen sisältyvän päätöksen, jolla Schneiderille ilmoitettiin keskittymän valvontamenettelyn päättämisestä
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

39 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- jättää kanteen tutkimatta
- velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

40 Työjärjestyksen 114 artiklan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiana, jos asianosainen pyytää tätä hakemuksella, kuten käsiteltävänä olevassa asiassa on tehty. Saman artiklan 3 kohdan mukaan hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toisin päättä. Käsiteltävänä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo

saaneensa riittävän selvityksen asianosaisten kirjallisen menettelyn aikana toimittamista asiakirjoista ja selvityksistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, joka on tietoinen kaikista asian ratkaisemisen kannalta tarpeellisista seikoista, päättää tämän vuoksi, ettei asianosaisten suullisia selvityksiä ole tarpeen kuulla.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin siinä vaaditaan samanaikaisesti kahden riidanalaisen toimen kumoamista

- 41 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa aluksi, että kantaja voi lähtökohtaisesti nostaa kanteen, kuten käsiteltävänä olevassa asiassa on tehty, kahdesta toimesta yhdellä ja samalla kannekirjelmällä (ks. vastaavasti asia 18/57, Nold v. korkea viranomainen, tuomio 20.3.1959, Kok. 1959, s. 89).
- 42 Tästä seuraa, että käsiteltävänä oleva kanne otetaan tutkittavaksi siltä osin kuin siinä vaaditaan samanaikaisesti kahden toimen kumoamista.

Oikeudenkäyntiväitteen perusteltavuus

- 43 Oikeudenkäyntiväitteensä tueksi komissio väittää yhtäältä, että kummastakaan riidanalaisesta toimesta ei voida nostaa kumoamiskannetta, ja toisaalta, että kantajalla ei ole intressiä nostaa kumoamiskannetta.
- 44 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ainoastaan sellaiset toimet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia ja jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi, voivat olla luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostaman EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaisen kumoamiskanteen kohteena

(ks. asia T-167/01, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke v. komissio, määräys 30.4.2003, Kok. 2003, s. II-1873, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 45 Jos kyse on toimista, jotka laaditaan sisäisen menettelyn useammassa vaiheessa, kannekelpoisia toimia ovat lähtökohtaisesti ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joilla vahvistetaan lopullisesti toimielimen kanta menettelyn päätteeksi, pois lukien väliaikaiset toimenpiteet, joiden tavoitteena on valmistella lopullista päätöstä ja joiden lainvastaisuuteen voitaisiin tehokkaasti vedota lopullisesta päätöksestä nostetun kanteen yhteydessä (asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok. 1981, s. 2639, Kok. Ep. VI, s. 231, 10–12 kohta ja asia T-186/94, Guérin automobiles v. komissio, tuomio 27.6.1995, Kok. 1995, s. II-1753, 39 kohta).
- 46 Lisäksi luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on intressi nostaa kanne toimesta ainoastaan, jos tämän toimen kumoamisella voi itsessään olla oikeusvaikutuksia (ks. asia 53/85, AKZO Chemie v. komissio, tuomio 24.6.1986, Kok. 1986, s. 1965, 21 kohta).
- 47 Näin ollen on tutkittava, vaikuttavatko riidanalaiset toimet kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi ja ovatko ne näin ollen sille vastaisia toimia.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin se on nostettu 4.12.2002 tehdystä päätöksestä, jolla aloitettiin keskittymän tarkempi tutkintamenettely

– Asianosaisten lausumat

- 48 Komissio väittää, että samalla tavoin kuin komission 6.2.1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 (perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen

täytäntöönpanoasetus) (EYVL 1962, 13, s. 204) perusteella esittämä alustava kannanotto (asia T-95/99, Satellimages TV5 v. komissio, tuomio 7.3.2002, Kok. 2002, s. II-1425), riidanalainen toimi on ainoastaan väliaikainen toimi siltä osin kuin siinä todetaan, että keskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille on epäilyjä, ja sillä aloitetaan tämän vuoksi asetuksen N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tarkempi tutkintamenettely.

- 49 Komission mukaan riidanalainen toimi eroaa tietyistä sitovista lopullisista toimista, joilla komissio on päättänyt asetuksen N:o 4064/89 soveltamisesta (asia T-3/93, Air France v. komissio, tuomio 24.3.1994, Kok. 1994, s. II-121, Kok. Ep. XV, s. II-1), yhteisön kilpailusääntöjen soveltamisesta (asia 77/77, BP v. komissio, tuomio 29.6.1978, Kok. 1978, s. 1513 ja yhdistetyt asiat T-125/97 ja T-127/97, Coca-Cola v. komissio, tuomio 22.3.2000, Kok. 2000, s. II-1733) tai yhteisön valtiontukijärjestelmän soveltamisesta (asia C-312/90, Espanja v. komissio, tuomio 30.6.1992, Kok. 1992, s. I-4117 ja asia C-400/99, Italia v. komissio, tuomio 9.10.2001, Kok. 2001, s. I-7303).
- 50 Keskittymän täytäntöönpanon keskeyttämisen ja yhteistyötä komission kanssa koskevan yritysten velvollisuuden pitkittyminen, joka johtuu väistämättä tarkemman tutkintamenettelyn aloittamisesta, ovat komission mukaan ainoastaan menettelyä koskevalle toimelle ominaisten vaikutusten analogisia seurauksia eivätkä vaikuta kantajan oikeusasemaan sen menettelyllistä asemaa lukuun ottamatta (ks. em. asia IBM v. komissio, tuomion 17 kohta).
- 51 Komission mukaan Schneider katsoo virheellisesti, että 26.7.2002 tehdyn Legrandin myyntisopimuksessa sovittujen seikkojen vuoksi riidanalaista toimea on pidettävä päätöksenä, jolla keskittymä kielletään. Yhtäältä toimen luonteen määrittää sen oikeusperusta eivätkä kunkin tapauksen erityispiirteet. Toisaalta Schneider on tehnyt kyseisen sopimuksen täysin vapaaehtoisesti, sillä Schneiderin määräajan myyntiä koskevan päätöksen täytäntöönpanemiseksi oli määrä päättyä 5.2.2003.

- 52 Vaikka komissio ilmoitti Schneiderille, ettei sitä ollut vapautettu jatkamasta Legrandin myynnin valmisteluja huolimatta kumoamiskanteista, jotka on nostettu kieltopäätöksestä (asia T-310/01) ja myyntiä koskevasta päätöksestä (asia T-77/02), Schneiderilla ei ollut kuitenkaan velvollisuutta tehdä myyntisopimusta ennen kyseisten tuomioiden antamista, jonka oli määrä tapahtua syys- tai lokakuussa 2002. Lisäksi Schneider olisi varsin hyvin voinut asettaa Legrandin myynnille lykkääväksi ehdoksi komission lopullisen päätöksen, jossa keskittymä todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi.
- 53 Komissio pohtii lopuksi, kuinka kantajalla voi edelleen olla intressi nostaa kanne riidanalaisesta toimesta, vaikka se on jo ennen toimen toteuttamista luopunut itse lopullisesti keskittymästä myymällä Legrandin lopullisesti ja ilman, että sillä olisi siinä määräysvaltaa.
- 54 Schneider toteaa, että riippumatta siitä, pidetäänkö riidanalaista tointa menettelyyn liittyvänä toimenä vai päätöksenä, sen seurauksena oli keskittymän yhteismarkkinoille soveltuvuutta koskevan tarkemman tutkintamenettelyn aloittamisen lisäksi sen toteaminen lopullisesti, että asetusta N:o 4064/89 sovelletaan keskittymään, keskittymän implisiittisen hyväksymisen kieltäminen, keskittymän toteuttamisen keskeyttäminen vielä vähintään neljän kuukauden ajaksi, sellaisen velvoitteen asettaminen ilmoituksen tehneille osapuolille, jonka mukaan niiden on toimittava yhteistyössä komission kanssa tarkemman tutkintamenettelyn ajan, ja asioissa Schneider I ja Schneider II annettujen tuomioiden sitovien ja virheellisten täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttaminen.
- 55 Kantajan mukaan riidanalaisella toimella siltä poistettiin yli puolentoista vuoden epävarmuuden ja huomattavien korjaavien toimenpiteiden tarjoamisen jälkeen mahdollisuus saada määräysvalta Legrandissa kohtuullisessa ajassa. Keskittymää koskevan lykkäävän vaikutuksen ylläpitäminen olisi aiheuttanut haitallisia seurauksia, jo pelkästään sen vuoksi, että Legrandin johdossa olisi jatkanut johtoryhmä, jonka henkilökohtaiset intressit ovat välittömässä ristiriidassa yhtiön osakkeenomistajien intressien kanssa.

- 56 Schneiderin mukaan myyntisopimus velvoitti sen käyttämään irtisanomisoikeuttaan viimeistään 5.12.2002 eli käytännössä sen määräajan viimeisenä päivänä, joka komissiolla oli käytettävissään päätöksen tekemiseksi asetuksen N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan nojalla. Koska komissio oli myyntisopimusta tutkiessaan tietoinen tästä määräajasta ja irtisanomiskorvauksen suuruudesta, se ei voinut olla tietämätön siitä, että 4.12.2002 tehdyn riidanalaisen toimen seurauksena oli keskittymän toteuttamisen lopullinen kieltäminen.
- 57 Riidanalaisen toimen seurauksia voidaan kantajan mukaan näin ollen verrata sellaisten päätösten seurauksiin, joilla valtiontukien alalla lykätään tuen maksua ja kielletään päätöksen adressaattina olevaa valtiota maksamasta suunniteltuja tukia ennen kuin menettelyn päätteeksi on tehty lopullinen päätös.
- 58 Lopuksi Schneider katsoo, että huolimatta keskittymästä luopumisesta, johon komissio sen pakotti, sen intressi vaatia riidanalaisen toimen kumoamista on yhä ennallaan. Schneider oli jättänyt käyttämättä myyntisopimuksen irtisanomislausetta ainoastaan siksi, että se tiesi jo, että komissio tekisi päätöksen, jossa keskittymä kielletään joko de facto tai de jure.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 59 Asetuksen N:o 4064/89 10 artiklan 5 kohdassa säädetään, että jos Euroopan yhteisöjen tuomioistuin antaa päätöksen, jolla kumotaan komission tämän asetuksen nojalla tekemä päätös kokonaan tai osittain, tässä asetuksessa säädetyt määräajat alkavat uudelleen kulua päivästä, jona tuomioistuimen päätös on annettu.

- 60 Saman artiklan 6 kohdassa säädetään, että jollei komissio ole tehnyt päätöstä 6 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdan nojalla 10 artiklan 1 kohdassa säädettyssä määräajassa tai 8 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla 10 artiklan 3 kohdassa säädettyssä määräajassa, keskittymä katsotaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi tämän kuitenkin rajoittamatta 9 artiklan soveltamista.
- 61 Tästä seuraa, että keskittymien valvontaan sovellettavat lakisäätteiset määräajat alkoivat kulua uudelleen keskittymän suhteen 22.10.2002, jolloin annettiin tuomio, jolla kumottiin soveltumattomuuspäätös, josta oli nostettu kanne asiassa T-310/01.
- 62 Tämän vuoksi komissiolla oli 22.10.2002 lähtien käytössään joko kuukauden taikka kuuden viikon määräaika aloittaa asetuksen N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan mukainen menettely tai neljän kuukauden määräaika tehdä päätös 8 artiklan 3 kohdan nojalla, ennen kuin implisiittinen päätös keskittymän soveltuvuudesta ilmoituksen tehneiden yritysten hyväksi katsottaisiin tehdyksi.
- 63 Kun komissio teki 4.12.2002 päätöksen aloittaa keskittymän tarkempi tutkintamenettely asetuksen N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla, se lähti olettamasta, jonka mukaan kumoamista koskevan tuomion antamisen jälkeen menettely oli aloitettava uudelleen ilmoituksen alustavasta tutkimisesta alkaen.
- 64 Tällainen valinta ei ole käsiteltävänä olevan asian olosuhteissa voinut vaikuttaa ilmoituksen tehneiden yritysten tilanteeseen muutoin kuin neuvoston asetuksen N:o 4064/89 täytäntöönpanon väistämättöminä seurauksina.

- 65 Aluksi vaikka komissio olisi valinnut toisen, edellä 62 kohdassa mainitun oletettaman ja katsonut, että soveltumattomuuspäätöksen kumoaminen johti menettelyn aloittamiseen uudelleen tarkemmasta tutkintamenettelystä alkaen ilman, että tältä osin olisi tarpeen tehdä uutta päätöstä menettelyn aloittamisesta, se olisi tämän tutkimuksen toteuttamiseksi hyötynyt neljän kuukauden lakisääteisestä määräajasta ennen päätöksen tekemistä, mahdolliset keskeytykset huomioon ottaen.
- 66 Määräajaksi, johon mennessä Legrandin myyntiä Wendel/KKR-ryhmälle koskeva sopimus oli määrä panna täytäntöön, oli sovittu 10.12.2002 eli huomattavasti aikaisempi päivä kuin päivä, jona päättyi neljän kuukauden määräaika, joka alkoi kumoamistuomion antamisesta.
- 67 Tämän vuoksi riidanalaisella päätöksellä, vaikka sen seurauksena neljän kuukauden määräaika alkoi kulua 4.12.2002 eikä 22.10.2002 alkaen, ei ole voitu muuttaa huomattavasti Schneiderin asemaa menettelyssä noudatettavien määräaikojen suhteen, jos vertailukohdaksi otetaan päivämäärä 10.12.2002.
- 68 Soveltumattomuuspäätöksen kumoamisen jälkeisten tosiseikkojen tapahtumajärjestys osoittaa, että riidanalainen päätös ei ole voinut vaikuttaa muutoin kantajan oikeudelliseen tilanteeseen.
- 69 Schneiderilla ei ollut asiassa Schneider II annetun tuomion jälkeen enää velvoitetta panna täytäntöön 30.1.2002 tehtyä myyntiä koskevaa päätöstä, joka kumottiin sen

jälkeen kuin asiassa Schneider I annetulla tuomiolla kumottiin keskittymän soveltumattomuutta koskeva päätös, jonka täytäntöönpanotoimenpide myyntiä koskeva päätös oli.

- 70 Schneiderin oli lisäksi sen jälkeen, kun komissio aloitti uudelleen keskittymän valvontamenettelyn, ja komission aiemmin esittämien väitteiden perusteella ehdotettava komissiolle omaisuuden myyntejä, joilla keskittymä olisi saatu yhteismarkkinoille soveltuvaksi niiden kansallisten alakohtaisten markkinoiden osalta, joiden osalta soveltumattomuuspäätökseen sisältyvää taloudellista analyysyä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole hylännyt, eli Ranskan alakohtaisten markkinoiden osalta (ks. edellä 19 kohta).
- 71 Näin kantaja on tehnytkin, kun se 14.11. sekä 27. ja 29.11.2002 esitti korjaavia toimenpiteitä, joilla oli tarkoitus välttää päällekkäisyyksiä kyseessä olevilla markkinoilla, vastauksena komission 13.11.2002 päivättyyn kirjeeseen, jossa esitettiin komission väitteet (ks. edellä 22, 23 ja 26 kohta).
- 72 Schneider ilmoitti kuitenkin komissiolle 2.12.2002 päivätyllä kirjeellä päätöksestään myydä Legrand Wendel/KKR-ryhmälle ja luopua näin ollen vetoamasta myyntisopimuksen irtisanomislausekkeeseen. Schneider vahvisti päätöksensä komissiolle 3.12.2002 päivätyllä faksilla ja totesi tällöin, että Legrandin myynti Wendel/KKR-ryhmälle ei edellyttänyt enää muita toimenpiteitä Schneiderin taholta.
- 73 Schneider päätti näin ollen spontaanisti jo ennen riidanalaisen toimen toteuttamista toteuttaa Legrandin myynnin Wendel/KKR-ryhmälle, minkä vuoksi keskittymän valvontamenettelyn jatkaminen jäi vaille kohdetta.

- 74 Tästä seuraa, että koska myynti oli kantajan omien sanojenkin mukaan tullut lopulliseksi jo ennen riidanalaisen päätöksen tekemispäivää, tällä päätöksellä ei ole voinut olla mitään vaikutusta keskittymästä luopumiseen.
- 75 Tässä oikeudenkäynnissä merkitystä ei ole sillä, että komission asettamat ehdot pakottivat Schneiderin omien sanojensa mukaan myymään Legrandin tai että Schneiderin ei ollut mahdollista ehdottaa ilman Legrandin hallituksen puheenjohtajan lupaa korjaavia toimenpiteitä, jotka olisivat olleet tarpeen, jotta komissio hyväksyisi keskittymän.
- 76 Vaikka komission mahdollisesti virheelliset menettelytavat tältä osin voivat muodostaa tehokkaat perustelut sen selvittämiseksi, onko komissio voinut aiheuttaa yhteisön sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun Schneideriin nähden, ne eivät voi riittää siihen, että niiden vuoksi tarkemman tutkintamenettelyn aloittamispäätös merkitsisi asianomaiselle vastaista päätöstä.
- 77 Merkitystä ei ole myöskään Schneiderin väitteellä, jonka mukaan se luopui käyttämästä myyntisopimuksen irtisanomislauseketta ainoastaan siksi, että se tiesi jo, että komissio tekisi päätöksen, jolla kielletäisiin keskittymän toteuttaminen käytännössä.
- 78 Tehdessään riidanalaisen päätöksen komissio nimittäin ainoastaan vahvisti vakavat epäilyt, joita sillä edelleen oli keskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille, ja tämän vuoksi aloitti asetuksen N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla

tarkemman tutkintamenettelyn, jonka avulla sen oli määrä voida ratkaista tämä kysymys.

79 Lopuksi voidaan todeta ylimääräisenä huomautuksena, että 4.12.2002 tehty päätös muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta merkitsee pelkkää valmistelevaa toimenpidettä, jonka ainoana tavoitteena on sellaisen tutkinnan aloittaminen, jonka avulla selvitetään ne seikat, joiden perusteella komissio voi tämän menettelyn päätteeksi lausua lopullisen päätöksen muodossa keskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

80 On totta, että riidanalainen toimi aiheuttaa sen, että keskittymän lykkäys asetuksen N:o 4064/89 7 ja 10 artiklan nojalla ja Schneiderin velvollisuus toimia yhteistyössä komission kanssa tarkemman tutkintamenettelyn aikana pitkittyvät.

81 Nämä seuraukset, jotka johtuvat suoraan asetuksesta N:o 4064/89 ja keskittymän soveltuvuuden alustavasta tutkinnasta, joka käynnistyy osapuolina olevien yritysten tekemällä ilmoituksella, eivät ylitä menettelyä koskevalle toimelle ominaisia seurauksia eivätkä näin ollen vaikuta Schneiderin oikeusasemaan (ks. vastaavasti em. asia IBM v. komissio, tuomion 17 kohta ja sitä seuraavat kohdat) muutoin kuin sen menettelyllisen aseman osalta, joka johtuu asetuksen N:o 4064/89 säännöksistä.

- 82 Se, että Schneiderilta kiellettiin, kuten se itse väittää, mahdollisuus saada määräysvalta Legrandissa toivotussa aikataulussa, ja sen oli hyväksyttävä se, että Legrandin johdossa jatkaisi johtoryhmä, jonka henkilökohtaiset intressit ovat erilaiset kuin yhtiön osakkeenomistajien intressit, ei johdu riidanalaisen toimen toteuttamisesta vaan siitä lykkäävästä vaikutuksesta, joka ilmoituksen tekemiseen liittyy asetuksen N:o 4064/89 säännösten mukaan.
- 83 Schneider ei näin ollen voi tehokkaasti väittää, että riidanalaisen toimen toteuttaminen esti keskittymän implisiittisen hyväksymisen, joka muutoin olisi saatu asetuksen N:o 4064/89 10 artiklan 6 kohdan nojalla 5.12.2002, jolloin päättyi määräaika, joka komissiolla oli käytössään tarkemman tutkintamenettelyn aloittamiseksi.
- 84 Tästä seuraa, että 4.12.2002 toteutetun toimen ei voida katsoa muodostavan kantajalle vastaista tointa.
- 85 Tätä toteamusta ei heikennä kantajan väite, jonka mukaan riidanalainen toimi voidaan samastaa päätökseen aloittaa valtiontukien valvontamenettely EY 88 artiklan 2 kohdan nojalla.
- 86 Tällaisen päätöksen, jossa täytäntöön pantava valtion toimenpide määritellään, vaikkakin väliaikaisesti, uudeksi tueksi, vaikka kyseessä oleva jäsenvaltio voi vastustaa tätä luonnehdintaa, seurauksena tälle jäsenvaltiolle syntyy velvoite, joka

ei johdu automaattisesti EY:n perustamissopimuksesta, muuttaa käyttäytymistään keskeyttämällä kyseisen toimenpiteen täytäntöönpano (ks. edellä 49 kohdassa mainittu asia Espanja v. komissio, tuomion 20 ja 24 kohta ja edellä 49 kohdassa mainittu asia Italia v. komissio, tuomion 56–59 kohta).

- 87 Sen sijaan riidanalainen toimi ei sellaisenaan aiheuta minkäänlaista käyttäytymistä koskevaa velvoitetta, joka ei johtuisi jo keskittymän ilmoittamisesta komissiolle kyseessä olevien yritysten aloitteesta.
- 88 Koska riidanalaisen toimen Schneiderin menettelylliseen asemaan aiheuttamat seuraukset eivät ylitä sitä, mistä on säädetty asetuksen N:o 4064/89 säännöksissä, joiden laillisuutta Schneider ei kiistä, tukea ei tarjoa myöskään Schneiderin väite, joka koskee mahdollista oikeusturvakeinon puuttumista.
- 89 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien toteaa, että joka tapauksessa Schneider olisi voinut nostaa yhteisöjen tuomioistuimissa kumoamiskanteen keskittymän yhteismarkkinoille soveltuvuutta koskevasta lopullisesta päätöksestä, mikäli se olisi ollut sille vastainen, keskittymän valvontamenettelyn päätyttyä, ellei Schneider olisi luopunut keskittymästä valvontamenettelyn aikana myymällä Legrandin Wendel/KKR-ryhmälle, minkä vuoksi komissio lopetti menettelyn tekemättä tällaista lopullista päätöstä.
- 90 Näin toimittuaan Schneider luopui itse mahdollisuudestaan vedota nyt riitautetun toimen mahdolliseen lainvastaisuuteen sivumennen sellaisen kanteen tueksi, jonka

se olisi voinut nostaa tällaisesta lopullisesta päätöksestä, jollei se olisi luopunut keskittymästä.

- 91 Kanne on näin ollen jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se on nostettu 4.12.2002 tehdystä päätöksestä, jolla aloitettiin keskittymän tarkempi tutkintamenettely.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin se on nostettu 13.12.2002 tehdystä päätöksestä, jolla lopetettiin keskittymän valvontamenettely

– Asianosaisten lausumat

- 92 Komission mukaan Schneider ei ole osoittanut, että keskittymän valvontamenettelyn lopettamista koskeva 13.12.2002 toteutettu toimi olisi muuttanut olennaisesti sen oikeudellista asemaa.
- 93 Komission mukaan Schneiderin toteuttaman Legrandin myynnin seurauksena oli sen lisäksi, ettei komission tarvinnut lausua keskittymän soveltuvuudesta yhteis-markkinoille, myös se, että tällaisen päätöksen tekeminen sekä varsinkin sellaisen tutkinnan jatkaminen, jolla ei enää ollut kohdetta, tuli mahdottomaksi. Varsinaisen päätöksen muodosti Schneiderin päätös luopua keskittymästä myymällä Legrand. Komissio ainoastaan otti tämän huomioon ja ilmoitti Schneiderille asian käsittelyn lopettamisesta. Pelkällä ilmoituksella ei ole oikeusvaikutuksia eikä siitä näin ollen voida nostaa kumoamiskannetta (asia T-182/98, UPS Europe v. komissio, määräys 30.9.1999, Kok. 1999, s. II-2857, 44 kohta).

94 Schneider, joka korostaa, ettei se ole peruuttanut keskittymää koskevaa ilmoitustaan, katsoo päinvastoin, että menettelyn lopettamista koskevasta päätöksestä voidaan nostaa kumoamiskanne, sillä komissio, jolla on toimivalta todeta kilpailusääntöjen rikkominen ja määrätä siitä seuraamuksia, toteuttaa väistämättä toimen, jolla on oikeusvaikutuksia, kun se lopettaa kantelun perusteella aloittamansa tutkimuksen. Schneiderin mukaan kirjeistä, jolla asian käsittely lopetetaan, voidaan nostaa kanne, sillä niillä on päätöksen sisältö ja niiden seurauksena tutkiminen lopetetaan (asia T-59/00, Compagnia Portuale Pietro Chiesa v. komissio, määräys 20.3.2001, Kok. 2001, s. II-1019, 42 kohta).

95 Lisäksi mikäli Schneider ei voisi riitauttaa lopettamispäätöksen laillisuutta ja tässä yhteydessä vedota tarkemman tutkintamenettelyn aloittamispäätöksen lainvastaisuuteen, sillä ei omien sanojensa mukaan olisi oikeusturvaa.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

96 Sen jälkeen, kun Schneider myi Legrandin Wendel/KKR-ryhmälle, keskittymää oli pidettävä hankkeena, josta oli luovuttu, eikä komission 22.10.2002 annettujen kumoamistuomioiden vuoksi uudelleen aloittamalla keskittymän valvontamenetellyllä ollut enää kohdetta, kuten komissio totesi 13.12.2002 päivätyskirjeessään, jolla menettely lopetettiin.

- 97 Tällä kirjeellä komissio näin ollen ainoastaan totesi sen, ettei sen valvonnalla ollut enää kohdetta, ja ilmoitti kantajalle, että menettely on muodollisesti päätetty.
- 98 Sillä, ettei Schneider ollut peruuttanut muodollisesti alkuperäistä keskittymää koskevaa ilmoitusta, ei ole merkitystä tämän analyysin kannalta, koska Schneiderin luopuminen keskittymästä riitti siihen, ettei valvontamenettelyllä ollut enää kohdetta.
- 99 Schneider vetoaa turhaan edellä mainitussa asiassa Compagnia Portuale Pietro Chiesa vastaan komissio annettuun määräykseen, joka koski sellaiseen kanteluun, jolla ilmoitettiin yhteisön kilpailusääntöjen rikkomisesta, perustuvan tutkinnan lopettamista.
- 100 Mainitussa määräyksessä ja sen 41 ja 42 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä nimittäin vahvistetaan, että yksityishenkilöiden sellaiseen kanteluun, jossa komissiota pyydetään toteamaan kilpailusääntöjen rikkominen ja määräämään siitä seuraamuksia, perustuvan tutkinnan lopettamisessa vahvistetaan lopullisesti komission kanta tämän kantelun tutkintamenettelyn päätteeksi. Riidanalainen menettelyn lopettamista koskeva toimi ei sen sijaan sisällä minkäänlaista komission kannanottoa, ja siinä ainoastaan tehdään väistämättömät johtopäätökset tosiseikoista, joiden vuoksi valvontamenettelyllä ei ollut enää kohdetta.

- 101 Näin ollen 13.12.2002 tehty päätös, jolla lopetettiin valvontamenettely, ei ole kantajalle vastainen päätös.
- 102 Tästä seuraa, että kanne on jätettävä tutkimatta myös siltä osin kuin se on nostettu 13.12.2002 tehdystä päätöksestä, jolla lopetettiin keskittymän valvontamenettely.
- 103 Oikeusturvasta, johon Schneider vetoaa niitä lainvastaisuuksia vastaan, joihin komissio on sen mukaan syyllistynyt asioissa Schneider I ja Schneider II annettujen tuomioiden vuoksi uudelleen aloitetun valvontamenettelyn aikana, voidaan todeta ylimääräisenä huomautuksena, että kuten asian taustaa koskevasta selvityksestä ilmenee, kantaja on jo nostanut kanteen, jossa se vaatii sen vahingon korvaamista, jonka se on omien sanojensa mukaan kärsinyt näiden lainvastaisuuksien vuoksi.
- 104 Edellä esitetystä seuraa, että kanne on kokonaisuudessaan jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

- 105 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **Kanne jätetään tutkimatta.**

- 2) **Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 31 päivänä tammikuuta 2006.

E. Coulon

kirjaaja

H. Legal

neljännen jaoston puheenjohtaja